

1. PACZYNA (4) *sb f*

Oba a jasne.

sg N paczyna (3). ◇ G paczyny (1). ◇ [A paczynę. ◇ pl G paczyn.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde także XVII(XVIII) w.

1. Wiosło; remus *BartBydg, PolAnt (2) : BartBydg 130b; Nie sromał [s]ie wziąć paczyny, Robił jak przewoźnik iny, Nie bacząc sceptra złotego Ujął sie wiosła twardego. BierRozm 25; [Z dębiny Bálzańfkiey nácżynili páczyn twoich/ łtyr vcżynili z kości słoniowej BudBib Ez 27/6 (Linde), Ez 27/29 (Linde); za 4 stukÿ klonowe^{so} drzewa do futrowanÿa paczin dalem g. 12 RejestrBudGal 66, 47, 65; Remus Das SchiffRudel Wiosło/ Páczyná/ Drgawká ArtNom M5v; Volck Qqq, 537].*

2. Ster (2) : *Amplustre, paczyna, in navi BartBydg 8b; Bo niewięcey tobie pomoże zacność rodu/ [...] iefli do niego nieprzyłączy[z cnoty [...]/ iedno iáko [...] po morzu żegluiące^{mv} pług/ á po ziemi chodzące^{mv} páczyná [in terra ambulanti clavus]. ModrzBaz 42v.*

Synonimy: 1. drygawka, pojazda, wiosło; 2. rudel, styr.

LWil